

עין משפט נר מצוה

בזו א מיר פֿי"ח מהלכות מעה"ק הלכה יא:

שינויי נוסחאות

א) אבותיה ר"ל לר"י (ש"ח: ב) בכתה"י ונ"מ נוסף בורותחין קלקלוי בשכבת דור, וברורותחין נידונו כותב הכא וישוכו כו', ועי' הנר' בנ"ה יב ע"א ובסנהדרין קח ע"ב: ג) בכתה"י ושמכ"י דימא, ועי' מוס' סאן ובב"ב ע"ג ע"ב, ועי' לקמן אות כב: ד) ז"ל בר מרבעתא (ש"ח: ח) בב"ב ראש סופתא, וע"ש כהנש"ס ומוס', וכן מוכח בנש"י סנהדרין נח ע"ב ד"ה סופתא, וקטל"ט רש"י דהא (הגרי"ב), ובש"י גוים כבא, גנמ' ובש"י: ו) מינת ראש ממקם (ש"ח: ז) בכתה"י בצטננו צירי החיבה, וכן משמע מנש"י (דק"ס), [ומינת] 'מוס' שאל"י מוס' משפירוס, [ח] פש מנן מיתא דאמר ר"ל בר (ש"ח: ט) בצטל"ט לשם (ש"ח ויעי'ע), וז"ה נשתם קוב ע"א: י) גי' ב"ש קחותין דקאי, עד תלתא דרי הוא דקאי, א"ר אמר כו', ג"א קחותין דקאי עד תלתא דרי, הוא דאמר כו' אמר דאמר כל כו' (ב"מ ידו דק): יא) נקלת כמ"י עגיר שאל"י אוכל שקצים ורמשים והסא"ל למח' (דק"ס), וכן משמע מנש"י, וכן נסון דדור המבול אלא לפסוקי ס' מ'למח' בניו של נח (ח"ס), ועי' רש"י שבת ק"ג ע"ב ומהש"ס"א שם דמישכ וס': יב) גי' ש"מ וכן שעיר המשתלח, שעיר המשתלח לאו ראוי לפתח אהל מועד הוא והוביא אז קרבן כו', ועי' בלוקט שאל"י: יג) הני מ"ב כן היא אוציא הקדש ברק הבית שאינו בא אל אהל מועד ולא אוציא וירש"י ורובע כו', ת"ל להקריב, הכשרים לקרב, אוציא את אשר שאובים כשרים לקרב, ולא אוציא שעיר המשתלח, ת"ל לה' המיוחדים לשם יצאו אליו שאין מיוחדים לשם, והקטול נמנע לשם קדש' השתלח לא מועט מן ואל פתח אהל מועד לא הביאו רק תיך קרא להשליח לה' המיוחדים לס, ובתמורה מועט שעיר המשתלח מפקוק ואל פתח אהל מועד, ועי' רש"י (תנ"ח: יד) ב"א ציונה ובתמורה הגיר' אי קרבן, וע"ש בפנש"י (הגרי"ב: טו) לזא לפתח אהל מועד כל"ל (ש"ח: טז) ראויין לפתח אהל מועד כל"ל (ש"ח: יז) ב"א לרבות (גרי"ו), וז"ה בלוקט ובקט' דפני"י עי' דק"ס, אלז ביוצא ובתמורה מוכח דנרש' להוציא כלפניו, וכן מוכח מנש"י לפסטי (ב"ח: יח) מאל פתח מעטטין מלה' ובפ"ק דתמורה (דף ג,.) גרס בכל הפסרים ולא אזוי"א פרת חטאת ושעיר המשתלח שהם ראויין לפתח אהל מועד ת"ל לה' שמיחידים לה' יאלו אלו שאין מיוחדין לה' ומיהו קדשי דנק הבית שפיר מיקרו מיוחדין לה' דכולם לשמים וע"כ נמי לא גרס פרת חטאת בבבית"י דלא מיקיש מתני' ועוד אנטריך אל פתח אהל מועד למעוטי גגו כדלמרינן לעיל בפ' השוחט והמעלה (דף קז:):

קייג:

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל: **אורזילא דרימא**.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

(ב"ב דף עג:.) אורזילא דימא ל"ה ומפרש דג של ים ולאגז ריהטיה לא דק דהא אמר הכא לא נגזרה גזרה על דגים שצים ואותם צופל"ש שאנו קורין ראש ליתא וחלצנו אסור דראש ודאי מין חיה הוא וחלצו מותר כדכתיב און דישון ומתרגמינן ועלא ורימא וצופל"ש שצמקומינו קטנים דאין לומר שהוא מין ראש ויש צמינו גדול דל"כ מאי קשיא ליה היכא קס הא לא קשיא ליה אריה ל"ה דבי עילאי צפרק אלו טרפות (חולין דף נט:.) היכא קס שהיו ל"ו אריות אחריס קטנים שיכול להכניס ועוד הא קא חזין דלותן צופל"ש בני מנאלה נינהו ומושצין בקרנן וחורשין בהן ורשא לאו צר מנאלה הוא דכתיב התקשר ראש בתלם עצמותו אס ישדד עמקיס אחריך (ויזב לג:.) **יציא** קדשי ברק הבית, צלשון אחר פ"י בקוונטרס דממעט אפי' תמימים דהא פרת חטאת תמימה וממעטא משום דלינה ראייה לפתח אהל מועד ונראה דאין זו ראייה דפרת חטאת לא קיימא למנצח ל"ו ולאו מתפסס תמימים לצדק הבית הא אמר בסוף תמורה (דף לג:) דכל הראוי למנצח אינו יואל מידי מנצח לעולם וממכרו ל"ה ללוצרי עולות ושלמים וא"ת מאי שנא קדשי צדק הבית תמימים משעיר יוה"כ דלומר בפ' שני שעירי (יומא דף סג:) דחייב על שניהם צמון הואיל ורלויין לשעיר הנעשה צמון וכ"ש הני דאין יואלצין מידי מנצח וי"ל כיון דעדדיין לאו קדשי מנצח נינהו לא חשבינן רלויין לפתח אהל מועד ט' **באן** קודם הגרלה כו', בפ' שני שעירי (יומא דף סג:) אמרי' דחייב על שניהם והיינו למסקנא דשמעמין דמשני כאן קודם וידיו וכו' אלז קודם הגרלה חייב דרלוי לשעיר הנעשה צמון: **באן** קודם וידיו **באן** אאחר וידיו, ומדפטר קרא קודם וידיו כ"ש לומר וידיו וכי אינטריך פתח אהל מועד משום פרה ומשום קדשי צדק הבית ומיהו היא גופה מימה אמאי לא ממעטין מלה' ובפ"ק דתמורה (דף ג,.) גרס בכל הפסרים ולא אזוי"א פרת חטאת ושעיר המשתלח שהם ראויין לפתח אהל מועד ת"ל לה' שמיחידים לה' יאלו אלו שאין מיוחדין לה' ומיהו קדשי צדק הבית שפיר מיקרו מיוחדין לה' דכולם לשמים וע"כ נמי לא גרס פרת חטאת בבבית"י דלא מיקיש מתני' ועוד אנטריך אל פתח אהל מועד למעוטי גגו כדלמרינן לעיל בפ' השוחט והמעלה (דף קז:):

שאינן ראויין ט"ו אוציא את אלו שאינן ראויין ולא אוציא את שעיר המשתלח שהוא ראוי לבא אל פתח אהל מועד ת"ל לה' להוציא י"ו שעיר המשתלח שאינו מיוחד לה' לא קשיא כאן קודם הגרלה כאן לאחר הגרלה אחר הגרלה נמי האיכא וידיו אלא אמר רב מגי לא קשיא כאן *קודם וידיו כאן לאחר וידיו: הרובע והגרבע: והא נמי תיפוק לי מפתח ל"ה אהל מועד

מיוחד לשם: קודם הגרלה, הוי ראוי ועמיד ליכנס משום הגרלה ואי לאו דמעטין מלה' ה"א לחייב: **אחר** ל"ה הגרלה, לא ראוי לבא הוא ומימעט מאל פתח: הא אינא וידיו, דבעי ליכנס להתודות עליו: **סיפוק לי מאל פתח אהל מועד**, דהא לאו רלויין הן לבא לעזרה:

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

נהי דאיפני מירושלים, כולה ר"ל קאמר לה: **מהנאל מחו**, וקצורס הצאים אחריהם צבתי קצרות ואין לחוש לכל הארץ אלא לשאר ארצות שהיה שם מבול ונשקעו צביט: **חרבה דמעיקרא**, קודם מבול ל"ו: **מכל אשר חרבה**, לפוקי דגיס שצים: **דהיינו** ב' **דקס רימא הסס**, הראס

וכר ונקבה שהוא גדול ואינו יכול ליכנס למיכה עמדו שם: **גוריות** ב'א, הכניסס למיכה: **אורזילא**, הוא ראש ב' דימא שהוא על שפת הים: **צר יומא**, ציוס שנולד: **משפא דלוארי'**, משך ב' לוארו: **צי מרבעתא דרישוי**, צי ב' מרצב של ראשו: **רמא כנא וסכר לירדנא**, הטיל גלל צירנן וסכר ב'ה הידנן וסמס הילנן מימיו, כנא ב'ו כמו (עירובין דף כט:.) כיצוי דרעותא דניסן: **חוטמו**, שיוכל להנשים: **לא ירד מבול לא"י**, ולמה ליה לשנוי הכי לימא דהתם קס ג"ל דל"ג ב'ו: **ואה סגיגה**, והא הפליט וא"ר מהלכת על פני המים מנגוזה לנמון מנאל חוטמו נשמטת מן המיכה ומת: **ומשני קרניו קשרו למיכה: צרוסחין נידונו**, ונמנאל נמנל צרוסחין: **וליעטעמין סיבה סיני סגיא**, והלא זמותה היא מצית ומצמון כדכתיב וכפרת אותה וגו' (בדלש"ט ו) וכיון דרומחין הן היאך מהלכת שאין זפתה נפשר: **עוג מלך הסנן**, דכתיב ציה ויצא הפליט וא"ר יוחנן (מדה דף סא:) זה עוג שפלט מלנשי דור המבול: **נס נעשה ונלענונו**, המיס שצלידי המיכה ושם עמד ב'ו עוג והראס וגם הופת לא נפשר והראס לא הוצרך למיכה ומפני גובהן לא טבעו: הא לא פש, מן הממים שם כלום דלשידי גבוהה היא השפילוס המיס לצבל שהיה צמולה: **למה נקרא שמה צמולה**, דכתיב (ישעיה מד) האומר ללולה חרצי: **אי אפשר דלא ארציקו**, צביט: **שמענרס עשיריה** ב'א, מפני שאין מרחמים על הצביות כדלמרינן במסכת צילה (דף לב:) עשירי צבל יורדי גיהנם הן: **כאילו אוול שקלים ורמשים**, של צבל: **או קרבן שומע אני כו'**, קרבן מצליב ששחוטיו מו' (ויקרא ו') להקריב קרבן וגו' דריש ליה בת"כ על הקריב חייב ואינו חייב על השחוט חולין צפנים או קרבן ללוא להכי אתא אלא לחייב על קדשי צדק הבית ששחטן צמון שאף הן נקדליו קרבן כענין שנלמר (צמדבר לא) ונקרב את קרבנ ה' איש אשר מנאל כלי וזכ צלעדה ולימד ואין זה אלא חס קרבן הבית: שאין רלויין **פתח אהל מועד**, אני שמעתי כסדר יומא לפי שסתמן בעלי מומין דקי"ל המתפסס תמימים לצדק הבית עובר בעשה צמס' תמורה (דף ז:) אלז ל' לענין הסוגיא אני למד כאן דלפילו ממיס נמי קרי אינו ראוי דלא הועמד לבא אל אהל מועד דהא פרת חטאת תמימה היא וקרי לה אינו ראוי: **אזויא אס אלו שאין עמידין** ל"ו לזהל מועד ולא אזוי"א שעיר המשתלח דרלוי הוא שהוא ממיס דבעין שיהא ראוי לשם דלא ידעינן הי מתמרינן ב'ו זה שמעתי, ולפי סוגיא של שמועה זו משמע דקרי ליה ראוי ועמיד ליכנס משום הגרלה וידיו: **פ"ל נפ'**, להקריב קרבן לה' המיוחד לה' להוציא שעיר המשתלח שאינו

והמת המלך שוככו, וסתם מתו רומתת היל, כדכתיב וממתו בעיה מו ר"ה יב), שכתה, מה דמחמו, הכא נמי מוס צמון מוחמתן (שנהדרין קח) אורזילא דרימא בר יומא, דאס מן יוס אחר, דלומד הוס נלז: כהר חבור, מן היה גדול: מרבעתא דרישא, מקוס הנחת ראשו כששוכב על הקרקע (ושב"ס ב"ב עב) דמא קבא, הטיל רעי וסכר הידעי לירדנא לפי שעה עד שמתמסויו המיס מעט מעט (שם לגידוס דמא בופתא) בשר אבותיו, שמתו שם בגולה (שבת קרי): או קרבן שומע אני כו', רישא דבביתא כתיב הכי איתא, יסול השחוט חולין צפנים היא חייב ודין הוא וכו', מ"ל קרבן, על הקרבן הוא חייב ואינו חייב על החולין, אי קרבן שומע אני וכו', כלומר או אינו אומר קרבן להוציא את החולין צפנים אלא להציא קדשי צדק הבית ששחטן צמון שיהא חייב, שהרי אף הם נקדלו קרבן בענין שנלמר ונקרב את קרבנ ה' אס אתא מנאל, והא ודאי צדק הבית הוא (יומא טג:) ונקרב את קרבנ ה' וגו' כלי וזכ צלעדה ולימד, דהייני למללכת המשכן (תמורה ז:) יציא קדשי ברק הבית שאינן ראויין, לא היו עמידים לבא לפתח אהל מועד, ואני שמעתי שאין רלויין לפתח אהל מועד שסתם קדשי צדק הבית בעלי מומין הן, דלמר מר המתפסס היו עמידים לבא לפתח אהל מועד, ולפי סוגיא של שמועה זו משמע דקרי ליה ראוי ועמיד ליכנס משום הגרלה וידיו: **פ"ל נפ'**, להקריב קרבן לה' המיוחד לה' להוציא שעיר המשתלח שאינו

מיוחד לשם: **קודם הגרלה**, הוי ראוי ועמיד ליכנס משום הגרלה ואי לאו דמעטין מלה' ה"א לחייב: **אחר** ל"ה הגרלה, לא ראוי לבא הוא ומימעט מאל פתח: **הא אינא וידיו**, דבעי ליכנס להתודות עליו: **סיפוק לי מאל פתח אהל מועד**, דהא לאו רלויין הן לבא לעזרה: **בשלמא**

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

מסורת הש"ס

א) אבותיה ר"ל לר"י (ש"ח: ב) בכתה"י ונ"מ נוסף בורותחין קלקלוי בשכבת דור, וברורותחין נידונו כותב הכא וישוכו כו', ועי' הנר' בנ"ה יב ע"א ובסנהדרין קח ע"ב: ג) בכתה"י ושמכ"י דימא, ועי' מוס' סאן ובב"ב ע"ג ע"ב, ועי' לקמן אות כב: ד) ז"ל בר מרבעתא (ש"ח: ח) בב"ב ראש סופתא, וע"ש כהנש"ס ומוס', וכן מוכח בנש"י סנהדרין נח ע"ב ד"ה סופתא, וקטל"ט רש"י דהא (הגרי"ב), ובש"י גוים כבא, גנמ' ובש"י: ו) מינת ראש ממקם (ש"ח: ז) בכתה"י בצטננו צירי החיבה, וכן משמע מנש"י (דק"ס), [ומינת] 'מוס' שאל"י מוס' משפירוס, [ח] פש מנן מיתא דאמר ר"ל בר (ש"ח: ט) בצטל"ט לשם (ש"ח ויעי'ע), וז"ה נשתם קוב ע"א: י) גי' ב"ש קחותין דקאי, עד תלתא דרי הוא דקאי, א"ר אמר כו', ג"א קחותין דקאי עד תלתא דרי, הוא דאמר כו' אמר דאמר כל כו' (ב"מ ידו דק): יא) נקלת כמ"י עגיר שאל"י אוכל שקצים ורמשים והסא"ל למח' (דק"ס), וכן משמע מנש"י, וכן נסון דדור המבול אלא לפסוקי ס' מ'למח' בניו של נח (ח"ס), ועי' רש"י שבת ק"ג ע"ב ומהש"ס"א שם דמישכ וס': יב) גי' ש"מ וכן שעיר המשתלח, שעיר המשתלח לאו ראוי לפתח אהל מועד הוא והוביא אז קרבן כו', ועי' בלוקט שאל"י: יג) הני מ"ב כן היא אוציא הקדש ברק הבית שאינו בא אל אהל מועד ולא אוציא וירש"י ורובע כו', ת"ל להקריב, הכשרים לקרב, אוציא את אשר שאובים כשרים לקרב, ולא אוציא שעיר המשתלח, ת"ל לה' המיוחדים לשם יצאו אליו שאין מיוחדים לשם, והקטול נמנע לשם קדש' השתלח לא מועט מן ואל פתח אהל מועד לא הביאו רק תיך קרא להשליח לה' המיוחדים לס, ובתמורה מועט שעיר המשתלח מפקוק ואל פתח אהל מועד, ועי' רש"י (תנ"ח: יד) ב"א ציונה ובתמורה הגיר' אי קרבן, וע"ש בפנש"י (הגרי"ב: טו) לזא לפתח אהל מועד כל"ל (ש"ח: טז) ראויין לפתח אהל מועד כל"ל (ש"ח: יז) ב"א לרבות (גרי"ו), וז"ה בלוקט ובקט' דפני"י עי' דק"ס, אלז ביוצא ובתמורה מוכח דנרש' להוציא כלפניו, וכן מוכח מנש"י לפסטי (ב"ח: יח) מאל פתח מעטטין מלה' ובפ"ק דתמורה (דף ג,.) גרס בכל הפסרים ולא אזוי"א פרת חטאת ושעיר המשתלח שהם ראויין לפתח אהל מועד ת"ל לה' שמיחידים לה' יאלו אלו שאין מיוחדין לה' ומיהו קדשי דנק הבית שפיר מיקרו מיוחדין לה' דכולם לשמים וע"כ נמי לא גרס פרת חטאת בבבית"י דלא מיקיש מתני' ועוד אנטריך אל פתח אהל מועד למעוטי גגו כדלמרינן לעיל בפ' השוחט והמעלה (דף קז:):

שאינן ראויין ט"ו אוציא את אלו שאינן ראויין ולא אוציא את שעיר המשתלח שהוא ראוי לבא אל פתח אהל מועד ת"ל לה' להוציא י"ו שעיר המשתלח שאינו מיוחד לה' לא קשיא כאן קודם הגרלה כאן לאחר הגרלה אחר הגרלה נמי האיכא וידיו אלא אמר רב מגי לא קשיא כאן *קודם וידיו כאן לאחר וידיו: הרובע והגרבע: והא נמי תיפוק לי מפתח ל"ה אהל מועד

מיוחד לשם: קודם הגרלה, הוי ראוי ועמיד ליכנס משום הגרלה ואי לאו דמעטין מלה' ה"א לחייב: **אחר** ל"ה הגרלה, לא ראוי לבא הוא ומימעט מאל פתח: **הא אינא וידיו**, דבעי ליכנס להתודות עליו: **סיפוק לי מאל פתח אהל מועד**, דהא לאו רלויין הן לבא לעזרה: **בשלמא**

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה

היינו דקם רימא התם, ואע"ג דכל השאר מתו כהנאל מחמת שהיה גדול וגבור לא הויק לו ההנל:
אורזילא דרימא.

גרי"ת פ"י עופר של ראש דעופר האילים מתרגמ' אורזילא דליילא (שיר ז) ורימא הוא ראש ולא כרבי שמואל דגרס בהמוכר את הספינה